

BÜYÜK HAKSIZLIĞA SON VERMEK İÇİN YÜRÜYÜRÜZ...

Aşılama sürecinin gecikmesine yol açan hiçbir ekonomik ve ticari gerekçe kabul edilemez. Tüm toplumun aşılması ücretsiz olarak ve derhal tamamlanmalıdır.

TKP Merkez Komite açıklamasından

■ 24 NİSAN 2021 CUMARTESİ ■ SAYI: 263

YENİ TÜRKİYE'DEN VURGUN MANZARALARI

YENİ TOSUNCUK FARUK FATİH ÖZER

Ülke yeni bir modern zaman dolandırıcılık haberiyle çalkalanıyor. Bu seferki şirketin ismi, Thodex. Kurucusu, "kripto para dünyasının yeni 'tosuncuk'u" olarak anılan Faruk Fatih Özer. 2 Milyar Dolar değerindeki dolandırıcılığın ardındaki hikaye ise bilindik. Tıpkı Çiftlik Bank vurgunundaki gibi gelecekte ve kendi emeğinden umudunu kesmiş yüzbinler, milyarlarla ülkeden firar eden dolandırıcı ve arkasından ortaya çıkan AKP bağlantıları... Şimdi yaklaşık 400 bin kişiyi dolandıran Thodex'in "Kaybolmadım" diyen kurucusu kırmızı bültenle aranıyor, savcılıksa soruşturma dosyasına çoktan gizlilik kararı verdi bile.

ORTAK NOKTA AKP

Peki kim bu insanlar, savcılık neyi, neden gizliyor?

Bir kere, hepsinin ortak noktası AKP'yle bağlantılı "genç girişimciler" olmaları. Bu bağ-

lantı yalnız siyasi görüş ortaklığıyla sınırlı değil, bu kişiler AKP'nin tüm çürümüşlüğü ve pisliğini üzerlerinde taşıyor. Yakın zamanda milyonluk bir araçta çektiği "pudra şekeri" ile gündeme gelen AKP'li Kürşat Ayvatoğlu da onlardan biriydi.

DOLANDIRICILIK, HIRSIZLIK, YOLSUZLUK...

Hepsinin ortak özelliği, yaşayacakları lüks hayat için insanların son kuruşlarını, vergilerini, yıllarca kıt kanaat biriktirdiklerini çalmaktan çekinmemeleri. Emekleri ve alın terleriyle değil; dolandırıcılıkla, hırsızlıkla, yolsuzlukla kısa yoldan köşeyi dönme çabaları. İşte AKP Türkiye'si'nin doğurup kendi ideolojisiyle besleyip büyüttüğü çocuklar!

Hatırlayalım, 500 milyon lirayla kayıplara karışan Çiftlik Bank kurucusu Mehmet Aydın hakkında, şirket yazılımcısının söylediklerini: "Evet, hem AK Partili'dir, hem de kadın, uyuşturucu ve zevk düşkünlüğü vardı." Benzer bir

Thodex'in kurucusu, Faruk Fatih Özer.

cümle Dışişleri Bakanı Çavuşoğlu ve İçişleri Bakanı Süleyman Soylu ile poz veren dolandırıcı Faruk Fatih Özer ile ilgili kurulsu şaşırır mıyız? Hayır. Nasıl ki ülkede kadın cinayeti faillerinin üç hilalli dövmeleri, ülkücü kökenleri, Erdoğan sevdaları bizi şaşırtmıyorsa, milyarlık vurgunlara imza atıp sırta kadem basan dolandırıcıların iktidara muhabbetleri de şaşırtmıyor. Kaldı ki Özer'in suç örgütü lideri Sedat Peker'le de yakın olduğu, Thodex'in en büyük yatırımlarını kara para aklamak isteyen mafya liderlerinden aldığı söyleniyor. AKP'den mafya örgütlerine, oradan halkı dolandıranlara uzanan bu kirli hikaye, bu vurguncu düzenin sahici bir fotoğrafı aslında.

ABİLERİNDEN ABLALARINDAN ÖĞRENDİLER

Her patron kendi girişimcilik hikayesini anlatmayı pek sever. Hiç üşenmez her yıl üniversitelerdeki kariyer günlerine gider anlatır, gazetelerin pazar eklerine anlatır, yetmez yaşlanınca otobiyografi yazar anlatır. Peki ne anlatır? İşçilerin emeğini nasıl sömürdüğünü, TÜPRAŞ'taki iş cinayetlerini, Carrefoursa'daki karşılıksız gece mesailerini anlatmaz da... Ne kadar "akıllı" olduğunu, çalışkanlığını, inatçılığını anlatır. Sabancılar tehcir sonrası 1920'li yıllarda Adana'da Ermenilerden kalan çırçır fabrikalarına, Koçlarsa 1942'de çıkarılan Varlık Vergisi sayesinde Yahudi sermayesine nasıl konduklarını anlatmaz da; girişimci ruhla yoktan var ettiklerini anlatır. AKP iktidarı döneminde, TÜPRAŞ'ı nasıl yuttuklarını, kaç milyon vergilerini sildirdiklerini, bedavaya kapatıkları enerji dağıtım şirketlerini anlatmazlar ama bol bol masal anlatırlar. Külahımıza anlatsınlar! Yıllarca bu "girişimcilik" hikayelerini dinleyen AKP'nin yeni yetmeleri de şimdi abilerinin, ablalarının yolundan yürüyor.

Doğuş Holding'in ve Garanti Bankası'nın yönetim kurulu başkanı Ferit Şahenk.

Sabancı Holding'in yönetim kurulu başkanı Güler Sabancı

Koç Holding Yönetim Kurulu Başkanı Ömer Koç

SÖYLEŞİ

SAĞLIK ALANINDA TOPLUMCU DÖNÜŞÜM ŞART

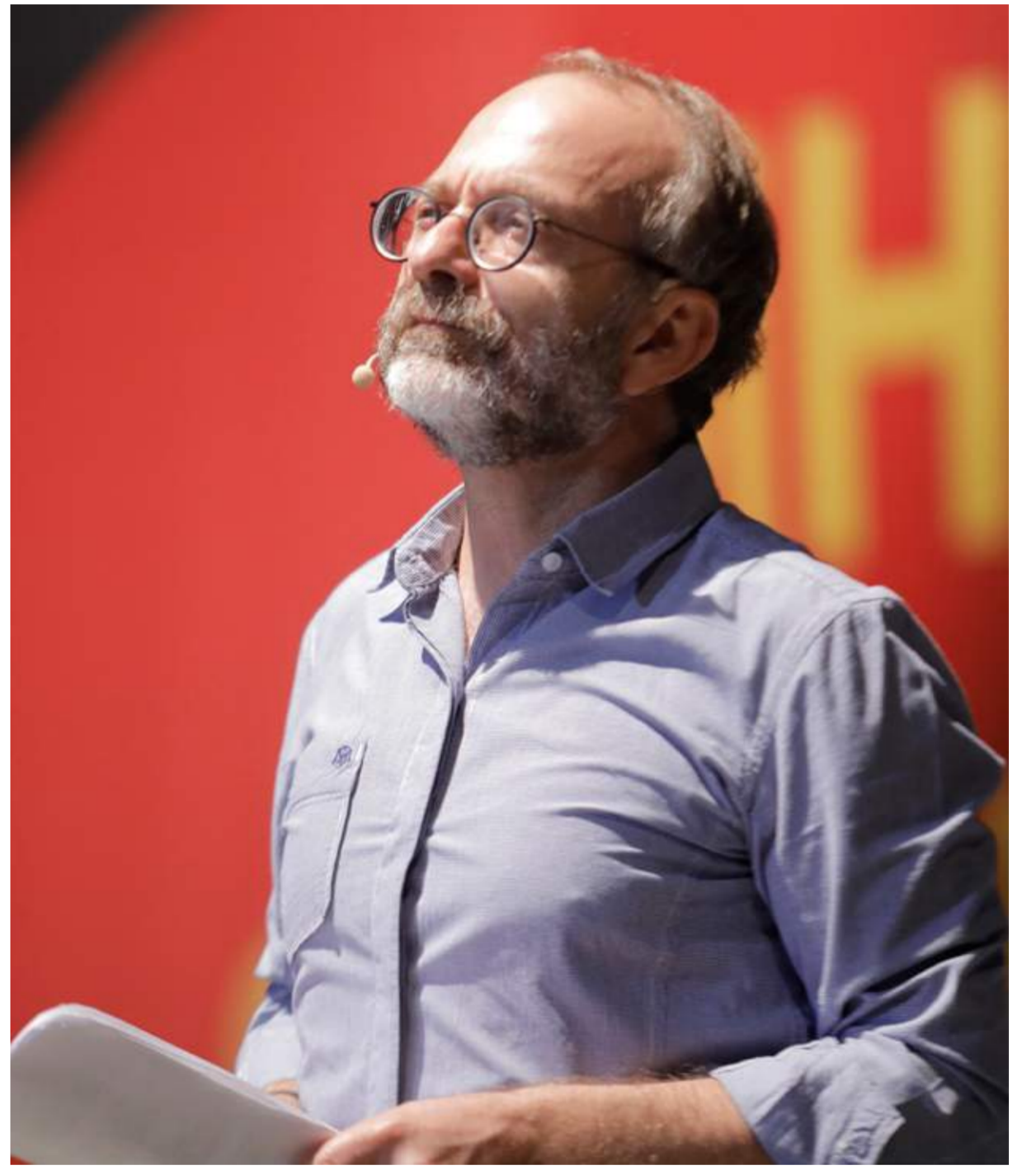
İktidar yapamayız diyorsa biz çok kısa sürede yaparız

Bir mücadele stratejisinin parçası olmalıdır kısıtlamalar. Kısıtlamalar, gerçek toplumcu çözümlerle birlikte işe yarar. O çözümlere odaklanmamız, kısıtlamaları ise bir tamamlayıcı unsur olarak görmemiz gerekiyor. “Tam kapanma” talebi “aşıda patente hayır”, “sağlıkta tam devletleştirme” “toplumcu sağlık politikalarına radikal bir geçiş” gibi taleplerle anlam kazanır. Kaybedecek tek bir günümüz bile yok.

Salgının yayılımının arttığı bugünlerde, TKP Genel Sekreteri Kemal Okuyan ile “tam kapanma” önerisi üzerine konuştuk.

Türkiye vaka sayılarında nüfusu çok daha fazla olan Hindistan’ın ardından ikinci ülke durumuna geldi. Ölüm sayıları da bir hayli yüksek. Birçok bilim insanı, meslek örgütü ve muhalefet partileri “tam kapanma” talebini gündemde tutuyor. Hükümetin de önümüzdeki günlerde böyle bir adım atacağı söylentileri dolaşıyor ortalıkta. TKP “tam kapanma”yı bir çözüm olarak görüyor mu?

Şu anda dünyada belli bir nüfus büyüklüğüne sahip olup da salgının kontrolden çıktığı açıkça görülen üç ülke var; Brezilya, Hindistan ve Türkiye. Brezilya bu trajedide istikrar yakalamış durumda. Bolsonaro iktidarının insan yaşamı, ortaya çıkan korkunç yıkım umurunda değil. Hindistan ve Türkiye’de ise salgın son aylarda çok ciddi bir biçimde etkisini artırdı. Bu arada önemli bir nüfusa sahip ABD’de işlerin iddia edildiği gibi iyiye gittiğini söylemek için henüz çok erken olduğunu da hatırlatalım. Ancak aşılama programında en azından önlerini görebiliyorlar. Ne de olsa hegemonik emperyalist ülke ve bir biçimde kaynaklara el koyma güç ve alışkanlıkları var! Bu ortamda Türkiye’de acil bir şeyler yapılması gerektiği açık. Salgının kendi haline bırakıldığında nereye gideceğine ilişkin bir yılda yeterli veriye sahip olduk. İnsan yaşamından söz ediyoruz, şakası yok. Ancak burada bütünlüklü bir strateji gerekir. Salgının henüz ortaya çıktığı günleri geride bıraktık. Hatırlayalım, bütün dünyada olduğu gibi Türkiye’de de Kovid-19’un görüldüğü iller haber oluyordu geçen

yılın Mart ayında. Ve bazı ülkeler o dönem salgını durduramadılar ama yasaklamalarla salgının bir süre lokalize edilmesini sağladılar, daha fazla kişinin ölmesi engellendi. En önemlisi zaman kazanıldı. Örneğin İtalya’da salgın bütün ülkeye yayıldı ama Lombardiya’daki yoğunluğa ulaşması engellenmiş oldu. Yunanistan salgının Atina’yı etkilemesini geciktirdi. Bunlar değişik biçimlerde yasaklama ya da kapanmalarla gerçekleşti. Bir yararı oldu kuşkusuz ama sorun çözülmedi çünkü kazanılan zamanı iyi değerlendirecek iktidarlar yok dünyada.

Çin Halk Cumhuriyeti’nde alınan önlemler işe yaradı ama...

Çünkü beğenelim beğenmeyelim, Çin Halk Cum-

huriyeti planlama ve kamucu kültürü, birikimi olan bir ülke. Hiç tereddüt etmediler ve hastalığın ülkenin bütün bölgelerine aynı şiddetle yayılımını engellemek için Wuhan'ı kapattılar. 50-60 milyonluk bir bölgeden söz ediyoruz. Burada zaman zaman mutlak karantinaya dönüşen kısıtlamalar uygulandı. Salgını bir açıdan izole etmeyi başardılar. Ülkenin diğer bölgelerinde daha gevşek önlemler alındı, üretim belli aksamalarla birlikte sürdü, böylece ülkenin aç kalması engellendi, Wuhan halkının ihtiyaçları karşılandı. Ancak bu kadar değil. Ülkenin bütün bilimsel birikimi salgına odaklandı, aşı geliştirme çalışmalarına derhal başlandı, bir bölümü geçici yeni hastaneler inşa edildi. Çin Halk Cumhuriyeti henüz salgın her tarafta aynı etkiye ulaşmadan hızlı ve etkili bir adım atmış oldu. Bunun, diğer ülkelerdeki "kapanma" pratiklerinden farklı olduğunu bilmemiz gerekiyor.

Peki diğer ülkelerdeki "kısıtlamalar" gereksiz miydi?

Bunu nasıl söyleriz? Kısıtlamalar gereksiz değildi ama insanlık için gereksiz, zararlı, ölümcül olan bir düzen yüzünden işe yaramadı, yaramıyor. Sizin bir stratejiniz varsa kısıtlamalar, tam ya da kısmi kapanma işe yarayabilir. Salgının başında strateji yayılmayı engellemek, salgını lokalize etmek olabilirdi. Aslında bunun dünya çapında gündeme gelmesi gerekirdi. Komünizm dünyada egemen olsaydı şu anda insanlık Kovid-19'u konuşmuyordu, mesele kapanmıştı. Salgının yayılmasını, bir pandemiye dönüşmesini engellemek mümkündü ve bu fırsat kaçtı. Tek tek ülkelerde bunu yapmak zordu ama yine de ağır tahribat engellenebilirdi. Ancak burada da Türkiye dahil bütün ülkelerdeki iktidarların bu tür önlemlerin gerektirdiği toplumcu politikaları uygulamalarını engelleyen ekonomik ve ideolojik bariyerleri çıktı karşımıza.

Türkiye'de salgının beli kısa sürede kırılabilirdi. Ancak bir sermaye iktidarı bunu yapamaz. Neden

yapamaz? Bütün kaynakların salgın yönetimine uygun bir biçimde yeniden yapılandırılmasına gerek duyulur. Konu yalnızca bütçeyle ilgili değil. Yani "salgın var, sağlığa daha fazla para ayırılım" türünden bir çözümden söz etmiyoruz. Bir plan dahilinde hareket edeceksiniz. Türkiye'de temel sektörler kamu mülkiyetinde olsa ve sermaye sınıfının kâr hırsı bütün kaynaklarımızı hortumlamasa, kısıtlamalarla elde edilecek zaman iyi kullanılarak salgın alt edilebilirdi. Lakin sermaye sınıfı kârlarından vazgeçmek istemiyor, dahası pandemiye fırsata çevirmek istiyor. Sürekli ağlıyorlar; sevinç gözyaşları bunlar. Bir de doğrudan korona ticareti yapanlar var onları saymıyorum. İlaç tekelleri, maske vurguncuları, devlete ve yurttaşlara dandik maskeleri fahiş fiyata satanlar... Liste uzun ama karmaşık değil.

Ancak şimdi de kısıtlamaların bir yararı yok mu? Yani bugün sermaye düzeni var diye salgın kendi haline mi bırakılmalı?

Bugün gelinen noktada "tam kapanma" talebi tek başına ve soyut kaldığı sürece hangi bilimsel sikle, hangi iyi niyetle dillendirilirse dillendirilsin siyasi iktidarın "salgınla mücadele ediyormuş gibi davranmaya devam edeyim" politikasına yardımcı oluyor. Altını çiziyorum, bugün gelinen noktada "tam kapanma"nın öne çıktığı bir çözüm, çözümsüzlüktür. Burada bilim insanlarının bir bölümü, bazı kuruluşlar kuşkusuz daha bütünlüklü yaklaşımlar geliştiriyor ve "tam kapanma"yı bir çerçevenin içine yerleştiriyorlar. Ancak kamuoyu doğal olarak "tam kapanma"ya odaklanıyor. Sürekli referans gösteriliyor, o yüzden adını zikredeceğim, Dünya Sağlık Örgütü de "kapanma çözümdür" demiyor. Kapanma bir stratejinin parçasıysa işe yarayabilir. Örneğin dersiniz ki "iki ay içinde nüfusun yüzde 70'ini aşılabiliriz, bu nedenle geçici olarak sert bir kısıtlamaya gidiyoruz". Bunun bir anlamı var. Ya da dersiniz ki, "salgın yönetimini kolaylaştırmak için bir yeniden yapılanma-

ya gidiyoruz, sağlık sistemi baştan aşağı reorganize edilecek, bunun için bir aylık zaman gerekiyor". Ancak şu anda iktidarın bir stratejisi var mı? Aşı meselesi bir muamma. Birkaç ay daha geçerse toplumun ancak yüzde 10'unda yapılan aşılamanın yarardan çok zararının ortaya çıkacağı bir döneme gireceğiz. Aşıya dirençli varyantlar çıkacak, e bir de aşının etkisinin zaten bir süresi olacağı biliniyor. Bu sefer aşıya dönük hem gericilerin hem liberal ahmaklığın yaydığı aşı düşmanlığında zirve yapacağız.

Ancak her gün 300-400 kişi ölüyor, buna müdahale etmek gerekmiyor mu? Tam kapanma bu süreci yavaşlatmaz mı?

Bu ölümlerin suçlusu virüs değil kapitalizmdir. Kaç gün kapatacaksınız ve nasıl kapatacaksınız? Sokakları zombiler istila etmiş, "kaçın" diye bağıranlar hep birlikte eve sığınırırsunuz. Bu kuşkusuz doğal bir refleks, ölümden kaçınma isteği. Lakin evin yöneticisi yiyeceklerin bulunduğu depoyu kilitlemiş, arka kapıdan sadece ayrıcalıklı olanlar erişebiliyor. Zombilerle savaşacak silahınız yok, komşu bazı evlerden gelmesini bekliyorsunuz ama orada da durum pek iyi değil. Bu çözüm müdür? Kaç kez eve kaçacağız? Kaç kez doğal reflekslerle hareket edeceğiz? Bir mücadele stratejisinin parçası olmalıdır kısıtlamalar. Kısıtlamalar, gerçek toplumcu çözümlerle birlikte işe yarar. O çözümlere odaklanmamız, kısıtlamaları ise bir tamamlayıcı unsur olarak görmemiz gerekiyor. "Tam kapanma" talebi "aşıda patente hayır", "sağlıkta tam devletleştirme", "toplumcu sağlık politikalarına radikal bir geçiş" gibi taleplerle anlam kazanır. Kaybedecek tek bir günümüz bile yok. Bakın daha "tam kapanmanın" ya da genel olarak kısıtlamaların emekçi halkta yarattığı yıkımın nasıl telafi edileceğine gelmedik bile.

TKP yaptığı açıklamalarda kapanmanın emekçilerde en küçük bir hak kaybına neden ol-

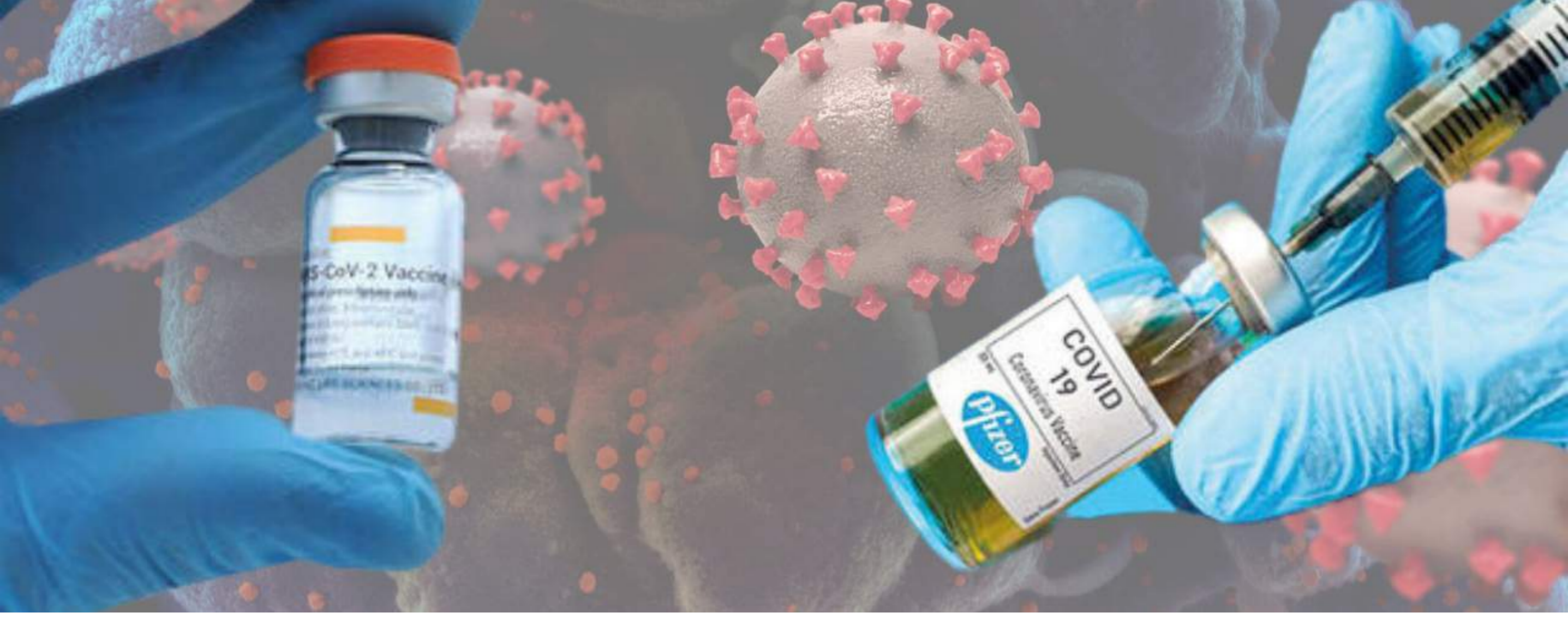
mayacak biçimde gerçekleşmesi gerektiğini, bu konuda yeterli güvence alınmadan kapanmaya karşı olduğunu özellikle vurguluyordu. Bunun anlamı nedir?

Bunun anlamı sermaye diktatörlüğüne hiçbir biçimde güvenmediğimizdir. Bakın ana muhalefet partisi "tam kapanma" için bir çağrı yayınladı birkaç gün önce. Burada "çalışanlara, işsizlere ve işyeri sahiplerine ekonomik destek sağlamak suretiyle dört haftalık tam kapanma" deniyor. Bunlar yuvarlak laflar. Ülkenin kaynakları sermaye sınıfına hortumla, emekçilere ise çay kaşığı ile dağıtılıyor. Soyut değil somut konuşmak zorundayız. İşten çıkarmalar yasaklanacak. İşçilere tam ücret ödenecek. Söz gelimi kişi başı 500 liralık desteklerle filan geçiştirilmeyecek. Hayat pahalılığı ve işsizlik halkın çok büyük bir bölümünü etkiliyor zaten.

Bunun üzerine bir tam kapanma önerebilmek için çok kapsamlı talepler ileri sürmek gerekir. Kapsamlı ve somut. Bu olmazsa "tam kapanma"nın toplumsal sonucu daha ağır bir yoksullaşma ve aynı yoğunlukta tekelleşmeden başka bir şey olmaz. Çünkü güçlü sermaye grupları kısıtlamalar sırasında hem ayrıcalık elde ediyor ve muafiyet alıyorlar hem de kaynakları var. Dolayısıyla tam kapanma aynı zamanda bir sermaye birikim modeli olarak da işlev kazanabilir. Belki yarın büyük sermaye grupları da bunu talep edecek.

Peki "tam kapanma" ne anlama geliyor? Yani ne anlamalıyız?

Bunlar her yöne çekilecek kavramlar ve yenileri türüyor. Çok kabaca "zorunlu ekonomik faaliyetler dışında toplumsal hayatı durdurmak" diye özetleyelim. Ancak burada ilk gözden çıkarılanlar haklar-özgürlükler, kültür-sanat, eğitim ve insanların buluşma alanları oluyor. Bu kısmı pek kolay. "Yassak kardeşim". Yalnız Türkiye'de değil. Sonra başlıyorlar istisna

listeleri hazırlamaya. Patronlar hükümetlerin kapısını çalıyor ve izin kağıdı alıyorlar! Bugünkü kapitalist ekonomilerde zorunlu olanla olmayan alanları birbirinden ayırmak sanıldığı kadar kolay değil. Zaten birçok ülkede kısıtlamalardaki muafiyet listelerinin kısa sürede şiştiği gözlemlendi. Zorunlu sektör, stratejik sektör, yaşamsal sektör derken çok geniş bir havuz oluşuyor. Enerji sektörü duramaz, madencilik duramaz, aç-kapa yapılması mümkün olmayan teknolojiler kullanan sektörler duramaz, gıda sektörü duramaz, silah sanayi haşa duramaz, taşımacılık duramaz, ihracata dayalı üretim yapan sektörler duramaz.

Sektörler dediğimizde insan faktörü unutuluyor. Buralarda çalışan milyonlarca emekçi işe gidecek, gelecek, çok daha acımasız koşullarda çalışacak, virüsü kapacak ve eve getirecek. Kapanma konusunda epey deney sahibi olan İngiltere’de muafiyet listelerinin nasıl genişlediği şimdi ortaya çıkıyor. Patronlar kapanmayı da fırsata çeviriyor. “Herkes evde otursun ama benim işçiler üretmeye devam etsin”! En çok işçiler, yoksullar ölüyor. Bu açık gerçek. Sorumsuz oldukları için mi? Ya da tersinden evet onların hiç sorumluluğu yok. Örgütsüz, çaresiz bırakılmış, işsizlik ve açlıkla terbiye edilmeye çalışılan bir halka “kurallara uymuyorsun” diye çıkışacak, her gün İstiklal Caddesi’nden kalabalık fotoğrafı paylaşıp “ayıp ayıp” diyecek sonra da fabrikalarda, atölyelerde havalandırma olmadan on saat sömürü çarkının dönmelerini sağlayacaksınız. Ne güzel dünya!

E peki bu düzende yapılacak hiçbir şey yok mu?

Var. Acil bir eylem planı. Defalarca açıkladık. Çok özet geçelim. Sağlık sistemini çökerttiler. Derhal ama derhal toplumcu bir biçimde yeniden yapılandırılmalıdır. Nasıl uygulanacağı belli olmayan bir tam kapanmadan çok daha somut, çok daha elle tutulur. Bütün özel hastaneler devletleştirilecek. İlk örnek de Sağlık Bakanı’nın hastanesi olacak, bakın ne kadar

güzel. İlaç tekelleri devletleştirilecek. Aşı geliştirme ve üretim merkezleri kurulacak. Birinci basamak sağlık hizmetlerine odaklı bir toplumcu sağlık planlaması yapılacak. Sağlık emekçilerine kaynak ayrılacak, yeni personel alımına gidilecek, yurt dışındaki Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı bilim insanlarına devlet Türkiye’de çalışma olanağı sağlayacak ve davet edecek. Bakın bu sosyalizm değil. Bu sağlık alanında toplumcu bir dönüşüm. “Biz bunu yapamayız” diyorlarsa, biz yaparız. Hem de çok kısa sürede.

Tam kapanmaya dönmek istiyorum. Bu dedikleriniz yapılmıyorsa, tam kapanma anlamsız mı?

Ben sağlık sektöründen örnek verdim. Tam kapanma anlamsız demiyoruz. Tam kapanmada emekçi halkın çıkarları nasıl korunacak ve tam kapanma ile kazanılacak zaman nasıl değerlendirilecek diye soruyoruz. Örneğin aşı tedarikiyle ilgili gerçekçi bir planlama var mı? Bunu görmek istiyoruz. Şu anda hükümet tam kapanmayı kendi çıkarlarına uygun olarak gündeme getirip uyguladığında “bilimin dediğine geldiler” diye alkışlayacak mıyız? TKP böyle bir fotoğrafa dahil olamaz. Toplumda hastalık kaygısı ile açlık kaygısı karşı karşıya gelmeye başladı. Bundan daha büyük bir suç olabilir mi? Avrupa’da aynı ikilemi kendi yaratıp yönlendirdikleri “terör” tehdidi ile topluma dayattılar.

Belçika’da, İngiltere’de tuttu bu, Almanya’da zaten hep tutar, “insanlar öleceğime daha az özgür olayım” noktasına geldi. Fransa ise isyan ruhunu yaşıyor bu anlamda ve bir kesim bu dayatmayı kabullenmiyor. Şimdi de koronanın insanları çaresizlikten her şeyi kabullenme noktasına getirmesini engellememiz gerek. Hepimiz hastalanmaktan korkuyoruz. Durum buysa taleplerimizi daha gür sesle dile getireceğiz, örgütlenecek ve mücadele edeceğiz. Diğer iktidara “buyur istediğini yap” demek olur. Ve reis çıkar “siz istediniz” der.

SEMT EVLERİ 23 NİSAN'I KUTLADI

AKP kongrelerde ve cenazelerde yasak tanımazken, 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı'nı sokağa çıkma yasağı ilan ederek fiilen yasaklamıştı. Bu yasağın kabul edilemez olduğunu belirten semt evleri, Türkiye'nin dört bir yanında 23 Nisan'ı kutladı.

Bu semt evlerinden biri olan İzmir Bayraklı Merkez Semt Evi, Bayraklı Kadın Dayanışma Komitesi ile birlikte planladıkları çocuk şenliğini dün gerçekleştirdi. Çocuklar cimnastik, boyama ve drama atölyeleri ile eğlenceli anlar yaşadı.

Antalya Bahçelievler Semt Evi de hafta boyunca sürdürdüğü felsefe, drama ve resim atölyeleriyle mahalledeki çocuklarla 23 Nisan'ı kutladı. Çocukların çizdiği "Nasıl bir ülkede yaşamayı hayal ediyoruz?" konulu resimler bugün şarkılar eşliğinde sergilendi.

23 Nisan haftası etkinlikleri

Çocuklarla Felsefe
20 Nisan Salı • 14.30

Çocuklarla Drama
20 Nisan Salı • 16.00

Çocuklarla Resim
KONU: Nasıl bir ülkede yaşamayı hayal ediyoruz.
21 Nisan Çarşamba • 15.00

Çocukların Resim Sergisi ve Çocuk Şarkıları
23 Nisan Cuma • 15.00

BAHÇELİEVLER SEMT EVİ
TKP MURATPAŞA
0533 736 9818

Kadın Dayanışma Komiteleri çoğalıyor

Gerçilik ve piyasa düzeni kol kola kadınları bu düzende şiddet, sömürü, eşitsizlik, taciz ve türlü ayrımcılıklarla eve kapatmaya çalışırken, kadınlar omuz omuza vererek mücadeleyi büyütme devam ediyor. Kadınları köşeye sıkıştırmaya çalışan tüm bu başlıklara karşı mücadele ve dayanışmanın adresi olan Kadın Dayanışma Komiteleri, ülkenin dört bir yanında kadınları yan yana getirerek güçlendiriyor. Yedi ay gibi kısa bir zamanda sayıları altmış aşan komitelere bir yenisini daha ekleniyor.

Mudanya Kadın Dayanışma Komitesi, bu Pazar saat 15.00'te kuruluş toplantısını gerçekleştirecek. Katılmak isteyen okurlarımız, telefon numarasından ulaşabilirler.

● SAMANALTI / Sait Munzur

66 GÜNÜN SÖZKARASI

İçişleri Bakanı Süleyman Soylu, İstanbul Sözleşmesi'nin kaldırılmasından sonra kadın cinayetlerinin azaldığını ileri sürdü. 25 kadının öldürülmesini azalma olarak gören bakan, kadın cinayeti ifadesi yerine "hayatını kaybeden kadınlar" ifadesini tercih etti.

"Yalanlara karşı doğrularla huzurunuzdayız. Yalanı, siyasetin ve hayatlarının ana sözleşmesi haline getirenler, İstanbul Sözleşmesi üzerinden bir yalanı daha utanmadan söylüyorlar. Biri güya insan haklarından sorumlu Milletvekili, yalancı. Diğeri de 'At sineğim' yalancı..."

Süleyman Soylu - İçişleri Bakanı

**BOYUN
EĞME**

**BOYUN EĞME
GÜNLÜK SİYASİ BÜLTEN**

İmtiyaz Sahibi:
Gelenek Basım Yayım ve Ticaret Ltd. Şti

Sorumlu Müdür: Mesut Gülççek
Tasarım: Uğur Güç
ISSN: 2564-7385

Adres: Osmanağa Mh.
Osmançık Sk. No:9/16
Kadıköy - İstanbul

İletişim ve dijital abonelik için
boyunegme@tkp.org.tr
adresinden ulaşabilirsiniz.